

RAM

DECEMBER

Ik sta te dralen bij de stapel kerst-*Allerhandes* wanneer we elkaar aankijken. Er is geen ontkomen aan.

‘Heee!’ roept ze uit. ‘Hoe is het met jou? Wat toevallig!’

Het is helemaal niet toevallig. Dit is mijn vaste Albert Heijn, waar ik elke dag kom.

Terwijl we de obligate informatie uitwisselen, probeer ik niet te denken aan het feit dat ik ooit met mijn hoofd tussen haar benen lag. Hoelang zou het geleden zijn? Tien, elf jaar? Toen was ik nog met Simon.

‘Hoe gaat het met je moeder?’

Natuurlijk vraagt ze naar m’n moeder. Iedereen vraagt naar m’n moeder.

‘Je kent d’r, altijd druk.’

Zou zij er nu ook aan denken? Dat kan haast

niet anders. Wat heeft ze trouwens een ouwe kop gekregen. Dat zal ze van mij ook wel denken.

Nu moet ik vragen hoe het met haar gaat. Ongetwijfeld goed.

‘En hoe is het met jou dan? Nog steeds bij TV-DUS?’

‘Ja, gaat heel goed. Zo leuk, we zijn nu bezig met een reisprogramma, volgende week gaan we draaien in Colombia. Even lekker naar de zon. Echt heel nice.’

Kutwijf.

‘En wat doe jij nu? Nog aan het wachten, of is dat onderzoek al afgerond?’

‘Nee, nog niet, maar ik vind het wel lekker, een paar maanden vrij.’ Mijn standaardantwoord. Het klopt niet, maar dat geeft niks.

Ze kijkt op haar telefoon, is al verveeld.

‘Ah, ik kan m’n auto ophalen bij de garage. Ik ging hierheen om de tijd te doden. Wat doe jij hier trouwens?’ vraagt ze.

‘Ik woon hier.’

‘Joh?’

Hoor ik afgunst in haar stem?

‘Ja, ik had het helemaal gehad in het centrum,’ bluf ik. ‘Al die toeristen.’

Natuurlijk was ik liever in het centrum gebleven. Maar ik voelde de bui in het voorjaar al hangen en

zolang ik nog een contract had, moest ik snel iets kopen. Hier kon ik het betalen.

Ze bekijkt me even van top tot teen. M'n outfit steekt armoedig af bij die van haar, voel ik. Vanaf nu ga ik nooit meer ongewassen naar de supermarkt.

'Grappig. Ik vond jou altijd echt een stadsmens. Ga je nog iets leuks doen met oud en nieuw?'

'Naar een feest bij vrienden.'

Leugentje nummer drie, hoogstwaarschijnlijk eindig ik bij m'n moeder.

'En jij?'

'Ik zit dus in Colombia.'

'O ja, natuurlijk. Colombia. Nou, veel plezier daar.'

'Thanks, leuk je even te zien. Doe de groeten aan je moeder.'

En weg rent ze, haar zonnige toekomst tegemoet.

Wanneer ik weer buiten kom, is het nat en grijs. De flats ogen grauw. Van het weelderige groen dat nog volop aanwezig was toen ik hier kwam wonen, is weinig meer over.

Wanneer ik thuiskom mag ik van mezelf drie schoonmaakfilmpjes kijken. M'n moeder belt, maar ik druk haar weg, want ik wil eerst weten hoe ik de lucht van Franse kaas uit m'n ijskast krijg. Daar heeft Elsbeth Drijver van de *Libelle* iets op gevonden. Ik kijk hoe Elsbeth koffieprut in een opengevouwen droogtrommeldoekje vouwt en het dichtmaakt met een wasknijper. Hoe komt Elsbeth hierop? En hoe kom ik aan droogtrommeldoekjes en aan koffieprut? Ik moet van die cups af. Gelukkig heb ik helemaal geen Franse kaas in huis. M'n ijskast is sowieso vrij leeg.

M'n moeder belt nog een keer.

'Hi mam.'

'Dag schat, hoe gaat het met je?'

'Goed hoor.'

‘Je klinkt een beetje mat.’

Wonderlijk dat mijn moeder dat uit vier woorden meent te kunnen opmaken.

‘Moet je niet eens iets gaan doen?’

‘Ik moet toch eerst dat onderzoek afwachten? Dat heb ik echt best wel vaak verteld.’

‘Ik heb het niet over werk. Je kunt toch ook iets anders doen? Ga een keer met mij mee naar schilderles.’

‘Ik peins er niet over.’

‘Hoezo niet? Wat is daar nou weer mis mee?’

‘Als vrouwen stoppen met menstrueren, gaan ze aquarellen.’

‘Doe niet zo idioot, er zitten daar minstens twee vrouwen die nog menstrueren. En je kunt ook lekker met acryl aan de gang.’

‘Nee, mam, echt niet. Ik bedenk wel iets anders.’

Mijn moeder zucht. Een mengeling van ergernis en teleurstelling.

‘We hebben trouwens een expositie volgend weekend, het wordt heel leuk. Er komt livemuziek en er zijn hapjes. Ik heb Simon ook gevraagd.’

‘Hoezo heb je Simon gevraagd? Waar slaat dat op?’

‘Dat jullie geen relatie meer hebben, betekent toch niet dat ik hem niet meer mag zien?’

Al vijf jaar neemt m’n moeder het mij kwalijk

dat Simon het met mij heeft uitgemaakt. Ontroostbaar doet ze.

‘Je hebt je nooit afgevraagd hoe ik me voel,’ gaat ze verder.

Volgens mij is het precies andersom.

‘Weet je hoe erg ik me op kleinkinderen had verheugd?’

‘Alsof ik op m’n vierenveertigste nog zwanger had kunnen worden.’

‘Hoe dan ook, hij komt.’

‘Dan kom ik zeker niet.’

Ik moet iets gaan doen. Vroeger had ik een moord gedaan voor zoveel vrije tijd, maar nu het me is opgelegd kan ik er helemaal niks mee. Zelfs een boek lezen lukt niet. Ik moet bewegen. Een gezonde geest in een gezond lichaam.

Onderweg naar de supermarkt kom ik langs een zwembad, dus ik besluit te gaan zwemmen. Ik bel Tijn, mijn beste vriend, om hem van mijn voornemen op de hoogte te brengen.

‘Had jij geen liesblessure?’ vraagt hij.

Die waarschuwing wuif ik weg. ‘Dat is al zo lang geleden.’

Eenmaal thuis kan ik mijn zwempak vreemd genoeg nergens vinden, maar ik laat me niet ontmoedigen. Nu moet ik doorpakken. Ik besluit meteen naar de Decathlon te gaan om een nieuwe te

kopen. Na honderd uur verlaat ik de winkel met een exemplaar dat me in orde lijkt.

Terwijl ik naar het zwembad fiets, zeurt de opmerking van Tijn door m'n hoofd. Opeens voel ik allebei mijn liezen. Ik stop ook deze waarschuwing weg en loop naar de badhokjes. Als ik op het punt sta de kaartjes uit het zwempak te rukken, bedenk ik dat ik het eerst moet passen.

Zodra ik het zwempak omhoog hijs, merk ik dat het te klein is. Ik trek aan de bandjes. Pak mijn telefoon om via de camera te kijken of het misschien meevalt. Op het scherm zie ik witte hopen vet. Ik kan het niet anders omschrijven. Op de achtergrond mijn gezicht, onuitgeslapen en verschrikt. Ik wurm me zo snel mogelijk uit het pak, trek mijn kleren weer aan en verlaat het zwembad.

Ik fiets terug naar de Decathlon en sluit aan in de rij bij de klantenservice om het zwempak terug te brengen. Morgen begint de kerstvakantie, het is een lange rij. Ik koop geen ander zwempak.

Wat ik op een dag wil doen:

Vroeg opstaan

Koud douchen

Face-yoga

Kranten lezen

Sporten

Duolingo

Verhuisdozen leegruimen

Iets schoonmaken/iets weggooien

Boek lezen (*Oroppa? Dream Count?*)

Boodschappen doen in een natuurwinkel

Koken

Op tijd naar bed